

הכא גמי, הא דשנינו בבריתא שבודק במתלית, מדובר דוקא **במתלית עבה** שהיא דומה לצורו ולחרס.

ומבראשית הגمرا:
והיכא איתמר מימרא דאבי שמותר לבדוק במתלית עבה?

אהא דתנן: כהן שהיה אוכל בתרומה, והתиш שנזודע עיו איבריי, שנעקר זרע מגופו ועומד לצאת, ובשעה שיויצא הזוע מגופו הוא נתמא ואסור באכילת תרומה, ורצונו לסייע את אכילת התרומה לפני שהוא נתמא — הרי הוא אווח באמתו, ומונע מהזוע לצאת מגופו, ובכלל, בinityim, **במהירות את התרומה!** שכל עוד לא יצא הזוע עדין הוא מותר באכילת התרומה.

ושואלת הגمرا:
כיצד אומרת המשנה שיש לו תקנה בכך שהוא אווח?

וחתנייא:
רבי אליעזר אומר: כל האוחז באמתו ונשתין — אבל מביא מבול לעולם,

בדיקה — אף הוא, הוב שנטמא בזיבח, ובודק לראות אם נמשכת ראייתו כדי לדעת אם הוא מתחייב בקרבן — הרי הוא משובח⁽⁵⁾, **כనשים המשובחות בריבוי בדיקותיהן!**

ואפילו לעניין שכבת זרע, יש אופן שהבדיקה מותרת: **אם בא לבדוק בצורך,** שהוא דבר קשה, שאינו מביא להימום, או חרף — **בודקי**

ומקשה הגمرا: **וכי במתלית לא בדקין?** **שמלשות התנא משמע שדווקא בצורך ובחרס מותר לבדוק ולא בדבר אחר.**

וחתנייא: **בודק עצמו במתלית, ובכל דבר שרצוצה לבדוק בו?**

ומתרצת: **בדאמר אבי [במקום אחר, שיבואר לך].** **שבמתלית עבה**⁽⁶⁾ אפשר לבדוק.

שאר המצוות.

6. לא נתבאר מהו השיעור להחשב "עבה", ובמשנה ברורה [סימן ג ס"ק טו] כתוב שיש מפקפקין מחמת ספק זה להתיר למעשה על ידי מתלית.

7. הקשו התוס', אולי כוונת המשנה שאוחז מעטרת ולמעלה, שאין בכך אישור. ותייחסו, אחר שנעקר הזוע אי אפשר לעוזרו במקום זה. עוד תיריצו, שהאיסור הוא הרהור הנגרם מהאהיזה, וכשהוחז בכח בא לידי הרהור גם מעטרת ולמעלה. ובתוס' בע"ז [כ, ב ד"ה "שלא יתרהרה"] מצינו שהרהור זה איסור DAOORIATA הוא.

הרד"ל שמשנה מפורשת היא בברכות [כו, א] שזוב יכול לראות קרי.

5. הרמב"ם השmitt בהלכותיו ההיתר לזר בדוק. וכותב העירך לניד שסובר הרמב"ם שהבריותה המובאת בסמוך שכחתה "לא יושית ידו לטבורו", חולקת, ואוסרת. ונפקא מינה לנוינא גם בזמן זהה שלא נהוגת טומאת זב, לעניין ספיקו של הבית **شمואל** [אהע"ז כה, ב]

האם אפשר להתיר הוצאת זרע כדי לדעת אם הנמצא بعد הוא מהאיש או מהאשה, ואם להלכה אסור לזר בדוק אפילו כ שיש בבדיקה צורך מצווה, הוא הדין כאן. **ובאהיזער [חלק ג כד, ד] דין זהה לעניין הוצאה זרע בבדיקה ופואת הנצרכת לקיום מצות פרו ורבנו,** כי שם אסור לזרק קיום מצות פרו ורבנו, הוא הדין לצורך